

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtrek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki "Katoliškega tiskovnega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Volitev v IV. skupini.

Nemila smrt nam je v teku kratkega časa porabila dva državna poslance Žičkarja in Berkša, vsled tega imamo letos volilne borbe. Jedna je že minola, namreč za V. skupino, in izvoljen je bil z veliko večino kandidat dr. Korošec. Jedna volilna borba pa še nas čaka, namreč namesto pokojnega viteza Berkša. V tej skupini volijo sodnijski okraj Kozje, Brežice, Sevnica, Laško, Celje, Vransko, Gorjigrad in Šoštanj. Voliti sme vsak možki, ki je 24 let star in plačuje vsaj 8 krom cesarskega davka. Voli se neposredno, to se pravi, ne po volilnih možih, ampak vsak volilec zapiše na listek ime kandidata, katerega si želi za volitev.

Danes dne 5. julija so se zbrali v Celju zaupni možje, da določijo kandidata. Dne 17. julija pa je že volitev. Malo časa je za agitacijo. Zakaj se je tako storilo? Kolikor mi vemo, zaradi tega, ker se je pri velikem številu kandidatov bilo bati, da se nekateri kandidati nasproti sklepu današnjega shoda ponudijo volilcem na lastno pest in tako zanesejo zopet volilno strast in nesložnost med volilce. Sicer se to tudi pri tako skopo odmerjenem času lahko zgodi, vendar je agitacija proti kandidatu, postavljenemu od narodnega vodstva, sedaj mnogo težavnejša. Kdo bo postavljen danes kandidatom? Tako se vprašujejo danes vsepovsodi. Če dobro poznamo razmere, pridejo od javno naznanjenih kandidatov v poštev — navedemo jih po abecedi — dr. Povalej, dr. Verstovšek, Vošnjak in dr. Vovšek. Ni pa izključeno, da splava danes pri zaupnem shodu kdo na površje, ki se dosedaj ni imenoval javno. Kako ugibajo nekateri, da se morda

v zadnjem trenutku postavi na zaupnem shodu kandidatom dr. Hrašovec, kojemu bi se nemara drugi kandidati uklonili. Toda pri kmetih celjske okolice in spodnje Savinjske doline tudi ta kandidatura ne bi bila gorko sprejeta.

Za volitev ni splošno veliko zanimanje. Tega pa je krivo postopanje celjskih gospodov pri zadnji volitvi. Vedeli so ti gospodje, da ni upati uspeha, vendar so zanesli zadnjič med volilce prepir in strast. Agitirali so strastno proti narodnemu kandidatu. Agitatorji po deželi, ki so šli v boj za tega kandidata, si žele sedaj miru. Če celjski gospodje ne drže discipline, zakaj se potem sedaj zopet z njimi skupaj postavlja kandidat? Ali ga ne bodo zopet sami začeli pobijati? Ali ne bodo zopet nastopili za strankarske interese? Težko je hoditi skupaj z ljudmi, ki hočejo le bratomorni boj. Naši ljudje ga nočejo, za to se drže ob strani.

Od kandidata, ki bo danes postavljen, morajo naši volilci zahtevati, da kandidira na programu slovenskih katoliških shodov. Kdor tega noče storiti, ni kandidat katoliških slovenskih kmetov in ti se bodo gotovo vsaj vzdržali volitve. Za vsakega kandidata ne bodo več šli v volilni boj.

Med kandidati je tudi mnogo uradnikov. Nismo nič proti uradnikom, a govoriti hočemo odkrito. Od kandidata-uradnika morajo naši volilci še dvoje zahtevati. Prvič, da se postavi popolnoma na kmečko stališče in se ne čuti v prvi vrsti kot uradnik, ampak kot zastopnik kmetov, drugi pa mora obljubiti tak kandidat, da se ne bo pri svojem delovanju oziral na želje vlade, ampak samo na želje svojih volilcev. Če nam kandidat-uradnik tega ne obljubi, ga kmetom ne moremo priporočati.

V prihodnji številki bomo razglasili ime kandidata. Prosimo kmete-volilce, da prej ne popisejo svojih volilnih listov. Mi smo njih prijatelji ter jim ne bomo svetovali v njih škodo!

Politični ogled.

Državni zbor. Pretekli teden se je bavila državna zbornica z začasnim proračunom. V imenu Slovenske zveze je govoril dr. Ploj. Izrekel je, da slovenski in hrvaški poslanci ne bodo glasovali za proračun, ker vlade za naše volilce nič nočejo storiti in ker je volilna sprememba za nas štajerske in koroške Slovence v tako slabem tiru. Pritoževal se je, da naši politični uradniki ne razumejo ljudstva in vsled tega tudi ne čutijo z ljudstvom. Hudo je grajal postopanje sodišča na Koroškem, kjer Slovenci niti pravice ne najdejo v svojem jeziku. Izmed Slovencev še je govoril tudi dr. Tavčar, toda mirno in brez napadov na drugače misleče Slovence. Ta teden se nadaljuje vprašanje o obrtnem zakonu. V volilnem odseku se je zadnji teden začelo obravnavati o Galiciji.

Gospodska zbornica dela težave novemu zakonu o vojaških taksah. Seveda, poslanska zbornica je sklenila postaviti, ki je revnejšim slojem prijazna, gospodje v gospodski zbornici pa skrbijo tudi za bogataše.

Slovenski katoliški shod. Pozivljamo vsa slovenska društva, politična in nepolitična, da že sedaj delajo priprave za shod ter določijo svoje odposlance. Naj tem poslancem tudi naročijo, za kaj se morajo potegniti v odsekih katoliškega shoda, kako stališče zavzeti na različnih vprašanjih, ki pridejo v razpravo.

Odbor "Slovenskega društva v Mariboru" je sklenil v svoji seji dne 30. junija t. l. zahtevati z ozirom na skrajno žalostni uspeh glede določitve števila poslancev in glede razdelitve volilnih okrajev

LISTEK.

Dobrota je sirota...

(Saljiva črtica.... Spisal J. Nabrok.)

V nekem večjem mestu je umrl stari bogataš Luka plemeniti Gosjak. Ker je bil vdovec brez otrok, je celo ogromno premoženje podedoval njegov stric, mladi doktor Jernej Zavodnik.

Ko je ta nekega dne pregledoval papirje, se ni malo začudil, ko je našel, da je staremu Gosjaku dala hiša vsako leto 12.000 kron čistega dobička.

Jernej Zavodnik, ki je dobro poznal to hišo, prečita še enkrat papir, potem se pa prime za glavo.

"To je pa že preveč, to je že oderuštvo," de sam sebi. "Tako ne sme iti dalje! Moja vest in ime mi branita, da bi odiral ljudi na tak način. Takoj jutri bom znižal vsem stanarino za tretjino... Kako bodo stranke prijetno iznenadene!"

Naslednjega dne pokliče doktor hišnika k sebi:

"Ljubi Pignar, vi boste tako dobri in boste šli k vsem strankam moje hiše in jim rečete v mojem imenu, da sem jim znižal stanarino za tretjino."

Ni mogoče popisati začudenje hišnikovo. Napravil je tako čudno smešen obraz, da se je moral gospod nehote nasmejati.

"Znižati?" zajeceljal je čez nekaj časa in lovil sapo. "Znižati? Ste pač hoteli reči: zvišati?"

"Vem dobro, kaj pravim. Ponovim še enkrat: znižati hočem. Razumete?"

Ta izjava je spravila dobrega moža čisto iz ravnotežja.

"Oh, milostljivi gospod doktor, te stvari pa gotovo niste dobro premislili. Še danes se boste pokesali. Stanarino znižati! To je nezaslišano. Ko zvedo o tem ljudje, kaj si bodo mislili o gospodu doktorju? Kaj poreko sosedje? Rekli bodo, da..."

"Gospod Pignar," seže mu gospodar v besedo in naježi polagoma obrvi, "zahtevam, da me ubogate, kar vam zaukažem. Upam, da ste me razumeli? Idite!"

Hišnik je zapustil sobo kakor pijan. Vedel ni, ali je resnica, ali se mu vse le sanja.

"Stanarino znižati," mrmral je zase, "ali more pameten človek misliti na kaj takega. Če bi se stranke bile pritožile! Toda ne, vse plačujejo redno, brez ugovora. Kaj pomeni to? O, če bi vedel njegov stric, v grobu bi se obrnil!"

II.

Ko je Matevž Pignar prestopil prag svojega stanovanja v pritličju, je bil tako bled in razburjen, da sta ga njegova žena in hči takoj v eni sapi vprašali:

"Za božjo voljo, kaj se je zgodilo?"

"Nič," odgovori ta, "prav nič."

"Oh, ti nama hočeš zamolčati," začne tarnati gospa Pignarjeva, ki je bila precej živahnega jezika. "Nekaj se je zgodilo. Govori, pripravljena sem na vse. Kaj ti je rekel naš novi gospodar? Povej hitro, ne muči me s svojim molkom! Ali nas je mogoče še celo odslovil, vrgel na cesto?"

"O, če bi bilo samo to. Toda ne, še nekaj

bolj čudnega, še bolj nerazumlivega se je prigodilo, poslušaj... ne vem, ali sem jaz postal neumen ali..."

"No, ali boš že enkrat zbleknul!"

"Doktor mi je zapovedal, da naj grem k vsem strankam v hiši in jim rečem, da jim je, da jim je znižal stanarino za tretjino. Ve me menda zastopite: znižal jim je."

Niti milostljiva gospa, niti dražestna gospica niste mogli razumeti zadnjih besed, obe ste že poprej bušili v glasen smeh.

"Ha, ha! Hi, hi! No, to je že preneumno! He, stari ti ga imaš danes že zopet pod klobukom!"

Gospod Pignar je jezno pogledal svojo ženo in takoj se je začel ganljiv pogovor, čigar konec ni obetal nič kaj dobrega, kajti milostljiva je preveč trdovratno trdila, da je bil njen ljubeznjiv soprog že zopet predolgo v bližnji žganjariji in diši oziroma smrdi danes še bolj kakor navadno po hudičevem olju.

Moža, ki ni zapisan v družbo treznosti, ki ne vzame "Piščalko" drugače v roko, da je zavita klobasa vanjo, ki se ne boji ne želodčnega katara in ne različnih bolezní, pa ne moreš bolj vjzeti, kakor če ga po krivem obdolžiš, da je pijan. Bog ve, kaj bi se bilo torej že zgodilo, da ni k sreči gospodična hči vmes posegla in pomirila razdraženo dvojico.

Na vsak način pa hočem dognati, kdo ima prav," zavpije Pignarjeva gospa, rudeča od jeze, kakor nos njenega moža, zagrabi pelerino in jo mahne naravnost k hišnemu gospodarju. Tu pa seveda takoj zve, da ima častivredni gospod Matevž

na Štajerskem, in na preteče sklepanje glede Koroške, da slovenski zastopniki v volilnem odseku, osobito njega predsednik, prično z odločno obstrukcijo, dokler se ne zagotovi drugi slovenski mandat na Koroškem, sedmi slovenski mandat na Štajerskem in na vsak način rekonstrukcija Gaučeve predloge glede občin v radgönskem, cmureškem in arveškem okraju.

Razne novice.

* Promoviran je bil na graškem vseučilišču doktorjem prava g. Anton Prus iz Konjice. — V petek 6. t. m. promoviran bude na dunajskem vseučilišču doktorjem modroslovja g. Marko Heric, sin obče priljubljene obitelji v Vučjivsi na Murškem polju.

* Osebnosti. Prestavljeni so gg. profesorji: Kamilo Capalleri iz Tropave v Celje, dr. Rudolf Kroenig iz Celja v Kromerizu, dr. Eduard Nowotny iz Celja v Celovcu, dr. Franc Pichler iz Ptujja v Gradcu. — Notarski izpit je naredil dne 30. m. m. g. Matija Marinček, notarski kandidat v Mariboru.

* Iz finančne službe. Prestavljeni so gg. nadzorniki finančne straže: Alojzij Bučar iz Radgone v Cmurek, Josip Dovnik iz Maribora na Vransko, Franc Križanec iz Ormoža na Vransko, Anton Rupnik iz Cmureka v Radgono, Karol Roscher iz Zaleca v Sevnico, Anton Šerbec iz Vranskega v Maribor, Franc Bosima iz Maribora v Konjice, Ivan Kos iz St. Jurija v Marnberg, Vincenc Kunej iz Marnberga v Konjice in Anton Štrnel iz Konjice v St. Jurij.

* Duhovniške vesti. Za dekana šentlemarške dekanije je imenovan č. g. dr. Anton Suhač, dosedanji dekanjski upravitelj in župnik pri Sv. Ani na Kremsbergu. Za dekana videmske dekanije je imenovan č. g. župnik Fr. Černenšek v Vidmu. V začasni pokoj je stopil č. g. Mart. Lenart, kaplan v Selnici ob Dravi. Na njegovo mesto je prestavljen č. g. Simon Šimonc, kaplan pri Sv. Petru na Medvedovem selu.

* Zaupni shod v Celju. Danes se na zaupnem shodu v Celju določi kandidat za 4. skupino. Dnevni red je na vabilih določen: 1. Posvetovanje o državnozborskem kandidatu za IV. kurijo Celje-Brežice. 2. Sklepanje k točki 1. Podpisani so vsi državni in deželni poslanci.

* Nova sv. maša č. g. novomašnika Martina Jurharja ne bo, kakor smo zadnjič naznanili, v domači cerkvi D. M. na Reki, ampak v St. Pavlu pri Preboldu.

* Kmetijske podružnice. Poslanec dr. Korošec je stavil dne 25. m. m. na poljedelskega ministra vprašanje zaradi postopanja c. kr. kmetijske družbe na Štajerskem pri osnovanju podružnic na Spod. Štajerskem. V letu 1906 se je namreč pripetilo že drugi slučaj, da je c. kr. kmetijska družba štajerska odbila prošnjo za ustanovitev podružnice. Prvikrat se je to zgodilo pri ustanovitvi podružnice

v vinorodnih Halozah. Tedaj osrednji odbor ni dovolil ustanovitve iz popolnoma ničnostih razlogov. Sedaj se je pripetilo enak slučaj v celjskem okraju. Na Dobrni so hoteli ustanoviti podružnico, toda osrednji odbor tega ni dovolil, in sicer zaradi tega ne, ker so sami mali posestniki in vsled tega ni pričakovati, da bi imela vedno zadostno število udov, kar ne jamči za plodonosno delovanje podružnice. Po mnenju osrednjega odbora torej malo posestvo pospeševanje kmetijske zadrge ni vredno in tudi ni zmožno. Proti takšnemu napačnemu in nevrednemu mnenju društva, katero prejme tudi od države podporo, morajo zastopniki kmečkega prebivalstva ostro ugovarjati. C. kr. kmetijske družbe nimajo samo nalogo, predvsem varovati in podpirati veleposestvo in posestva meščanov, ampak morajo svojo pozornost obračati v prvi vrsti na malo posestvo. Tam, kjer so možje za ustanovitev podružnice, tam bo tudi potreben denar in naj si bo tudi od malo posestnikov. Dobrna je oddaljena od najbližje podružnice v Celju 20 klm in ima vsled kakovosti zemlje in drugega oziroma popolnoma drugo kmetijsko stališče, kakor pa v Savinjski dolini ležeča celjska okolica. Vrhutega niso podružnice, v katerih sedijo meščani in kmetje, nikdar za kmeta tako koristne, kakor za meščana, vsled česar nimajo takozvane mestne podružnice pri kmetih mnogo zaupanja. Podpisani torej vpraša nj. ekselenco gospoda poljedelskega ministra: 1. Ali mu je znano to postopanje c. kr. štajerske kmetijske družbe na Sp. Štajerskem? 2. Kaj misli ukreniti, da bo c. kr. kmetijska družba za Štajersko nepristransko in stvarno izvrševala svojo važno nalogo?

* Kedo je kriv? Na svetu se godijo še čudeži! Ako bi bil kdo pred letom dal trdit, da bo znani nemški kričar poslanec Wolf l. 1906 po Kr. r. poznal pravičnost nasproti Slovanom, bi se takemu človeku gotovo smejal ves svet. In dne 27. junija 1906 govoril je Wolf v državni zbornici sledeče: „Dr. Derschatta zavzema v ministrstvu mesto, ki je za nemško-narodne koristi izvanredne važnosti. Upam, da bo železniški minister popolnoma pravičen tudi nasproti drugim narodnostim, in da bo uradnike nastavljal tako, da bodo Slovani natančno na slovanskem ozemlju, na nemškem ozemlju pa izključno Nemci“. Žal, da nimamo natančnih podatkov ravno zastran železniških uradnikov. Mislimo pa, da Wolf ne pozna „pravičnosti“ samo pri železniških uradih, ampak jo pozna tudi pri drugih. In tukaj mu hočemo podati nekaj številk, s katerimi lahko gre k vsem nemškim ministrom, da jih spomni na „pravičnost“, katero so dolžni vsem narodom v Avstriji. Pri namestništvu v Gradcu je 49 političnih uradnikov, izmed teh je Slovencev 0. Pri okrajnih glavarstvih na Spodnjem Štajerskem je 29 uradnikov, izmed teh sta Slovencev 2. Pri nad sodišču v Gradcu je 26 sodnijskih uradnikov, izmed teh sta Slovencev 2. Pri okrožnem sodišču v Mariboru in pri okrajnih sodiščih, ki spadajo v mariborsko področje je 58 sodnijskih uradnikov, izmed teh je Slovencev 14. Pri okrožnem sodišču v Celju in pri okrajnih so-

diščih, ki spadajo v celjsko področje, je 57 sodnijskih uradnikov, izmed teh Slovencev 20. Pri višjem dolgodolinskem sodišču za Štajersko, Kranjsko in Koroško je 10 uradnikov, izmed teh je Slovencev 1. Pri finančnem deželnem ravnateljstvu v Gradcu je 28 uradnikov, izmed teh Slovencev 0. Pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru je 14 uradnikov, izmed teh je Slovencev 1. Po drugih krajih na Spodnjem Štajerskem je 8 finančnih uradnikov, izmed teh Slovencev 0. Pri poštnem in brzojavnem ravnateljstvu za Štajersko in Koroško je 37 uradnikov, izmed teh Slovencev 3. Torej med naštetimi 308 uradniki je 43 Slovencev, namreč da bi jih bilo nad 100. In to je vendar v veliki večini slovensko ozemlje! Sedaj bi se torej smeli vprašati: Kedo je kriv ali kje tiči vzrok, da se Slovincem ne da, kar jim gre. Največji nemški kričarji so prišli, kakor se zdi, do prepričanja, da je „pravično“, če so na slovanskem ozemlju nastavljeni slovanski uradniki, na nemškem pa nemški. To je popolnoma tudi slovanska zahteva, katero naglašamo vsak dan po slovenskih listih in shodih, a dosedaj še te naše „pravične“ zahteve ni hotel upoštevati nobeno ministrstvo. Kje torej naj iščemo vzroka za tako vnebovpijoče ravnanje s Slovenci? Slovenski poslanci pa naj pri vsakem krivičnem nameščanju kakoga nemškega uradnika med Slovence spomnijo ministre na besede poslanca Wolfa, ki se nam pri vseh svojih pruskih željah sedaj zdi pravičnejši kakor pa avstrijske vlade, ki vedno govorijo o „pravičnosti“, a v resnici vzdržujejo in podpirajo tisočletne krivice na slovanskih narodih.

— S. —

* Kupujte kavine izdelke družbe sv. Cirila in Metoda! Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja, da je od 1. julija t. l. naprej edina založnica kavinih izdelkov v korist naše družbe le tvrdka „Ivan Perdan v Ljubljani“. Tvrdka Perdan je po naši družbi znana postala vesoljnemu Slovincu. Postala je pa ob enem tudi naša dobrotnica. Tudi to dobro ve naš narod. Perdanova kava je najboljša in konkurira z vsemi drugimi te vrste. Zunanja oprema te nove „družbine kave“ je umetniška in obenem poučna. Na nje ovitkih vidite naša družbina šolska poslopja v Trstu, v Velikoven, na Muti in na Savi. Slovence, kupujte odslej le to novo družbino kavo!

* „Štajerčev“ na prižnici. Stara navada železna srca, pravi pogovor. Tudi „Štajerčev“ uradnik se ne morejo otresti svoje navade. Najlepše pa je to, če piše „urednik“ ptujskega kramarja, da „bo zavoljo svoje duše že obračunal z usmiljenim Bogom“. Prav ima, ko bi le bilo prav kmalo! Prav ponižno bi ga prosili, naj še drugim grešnikom milostno dovoli, da bodo „zavoljo svoje duše obračunali z usmiljenim Bogom“ — sami. Pri tej priliki se spomnimo, da so nekateri češki duhovniki nekdanje dobro pridigovali o — volkovih v ovčjih oblacih.

* „Štajerčev“ župan. Pred dvema letoma se je vršila v neki občini v Slovenskih goricah občinska seja, da bi se pregledali občinski računi. A občinski župan so najpoprej prečitali te le vrstice iz smrdljive ptujske kroto: „Bolje je, dati zbirco konjederen kakor pa duhovniku“. Ko je čez nekaj časa umrl županov otrok, niso šli g. župan po konjederca, da bi jim zagrebel otroka, ampak solznih oči h gospodu župniku. Gospod župan, v prvi vrsti vam povem, da to ni lepo od vas, da čitate protiversko nečimurno enjčo pred drugimi v vaši občinski pisarni. S tem ste se le hoteli malo zgražati nad našo častito duhovščino, a ste le pokazali vašo podlo breznačajnost!

* Na tretji slovenski katoliški shod v Ljubljano! Vsa društva, vse slovenske župane, občinske odbornike, sploh vse zavedne slovenske može in mladeniče pozivamo, da se vzdignejo v velikem številu na tretji slovenski katoliški shod v Ljubljano. Naj bi ne bilo slovenske vasi, iz katere ne bi prihitali možje in mladeniči na katoliški shod. Vsi, ki dobro hočete slovenskemu ljudstvu, pridite v Ljubljano, da se združimo v mogočen klic po naših pravicah! Društveni odbori naj imajo takoj seje ter se naj potrudijo za najobilnejšo udeležbo. Zglasilne pole dobe te dni župni uradi. Prosimo preč. župne urade, da tudi oni takoj razvijajo v družbi zavednih mož v župnijski najživabnejšo agitacijo. Stavite živahno delujočo agitacijske odbore. Vsa društva in vsi posamezniki naj svojo udeležbo naznanijo pri svojih župnih uradih. Društva naj ondi naznanijo tudi, ako pridejo s pevskimi zbori, zastavami itd. S tako urejenimi naznanili se prihrani mnogo stroškov. Župni uradi naj pošljejo zglasilnice najpozneje do 30. julija na naslov dr. Evgen Lampe v Ljubljano, železi pa je, da to store še prej in da se zato udeleženci takoj naznanijo pri župnih uradih, da bo hitro podan natančni pregled, iz katerih krajev

prav, da ga torej nima pod klobukom in da tudi ne diši, oziroma smrdi po — hudičevem olju.

S težkim srcem se vrne žena v svoje stanovalje. Oče, mati in hči se vsedejo k peči in se začno posvetovati.

„Kaj naj napravimo? Ali naj ubogamo — norca, ali naj obvestimo njegove sorodnike? To je bilo glavno vprašanje, okoli katerega so se sukale debate vsega spoštovanja vredne Pignarjeve rodbine. Končno sklenejo ubogati, kar je naročil hišni gospodar in bo še naročil, kakor doslej.

III.

Naslednjega jutra je „skočil“ gospod Pignar v svoj že precej ponošeni frak in je naznanil strankam veliko novico. Ta velika novica je vse močno razburila.

Ljudje, ki so stanovali obenem in istem hodniku in se niso poprej nikdar pozdravljali, bližajo se drug drugemu.

„Dobro jutro, ali že veste?“

„Da, čudno je to!“

„Reci raje: nezaslišano.“

„Gospodar mi je znižal stanarino za tretjino.“

„Za tretjino, ni res? Ravno tako, kakor meni.“

„Čudno, čudno!“

„To mora biti pomota.“

Dasiravno je hišnik vsem zatrjeval, da je to, kar jim je povedal, gola istina, so bili vendar tudi taki med njimi, ki so z glavo majali in niso hoteli verjeti.

Tem je odgoril doktor v najvljudnejši obliki in potrdil besede hišnikove... Sedaj, ko ni bilo nobenega dvoma več, so pa začeli ljudje sumničiti.

„Zakaj nam je znižal stanarino?“

„Zakaj? — Bog vedi.“

„Na vsak način mora imeti vzroke zato. Toda kakšne?“

„Ali je mogoče, da bi pameten človek, ki ima pet zdravih čutov, naredil tako budalost, da bi denar takorekoč proč metel?“

„Gotovo ne.“

„Nekaj tiči za tem.“

„Toda kaj?“

Od pritličja do podstrešja ugibali so vsi, da bi rešili čudovito nganjko, toda nikakor se jim ni hotelo posrečiti. Končno se je vseh polastil nekaj nemir, da bi jim pretela velika, skrivnostna nesreča.

„Mogoče ima novi gospodar kaj na vesti, šepetali so si nekateri. To bi bilo strašno.“

„Ali je pa hiša tako slaba, da se bo podrla.“

„Čisto lahko, toda stara ni ravno.“

„To je resnica. Toda zidovje so morali pa le podreti, ko so lansko leto kopali kanal.“

Drugi so bili že večkrat slišali, kako strahovito je pokalo ostreje... Nekdo je pa celo trdil, da hoče gospodar najbrže sam zažgati hišo, da bi dobil visoko zavarovalnino.

(Konec prihodnjih.)